USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **A. V. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 11. 2021, č. j. OAM-64/LE-BA02-HA10-2021, o návrhu Krajského soudu v Plzni na určení místně příslušného krajského soudu podle § 7 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního,

takto:

K řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 19. 11. 2021, č. j. OAM-64/LE-BA02-HA10-2021, **je příslušný** Krajský soud v Plzni.

Odůvodnění:

[1] Žalobou adresovanou Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým mu neudělil mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Navzdory tomu, že žalobce ve své žalobě uvedl pražskou doručovací adresu, Městský soud dospěl k závěru, že není k projednání žaloby podané dne 29. 12. 2021 místně příslušný, neboť z evidence pobytu vyplynulo, že žalobce byl ke dni podání žaloby hlášen k pobytu na adrese X. Věc proto usnesením ze dne 5. 1. 2022, č. j. 16 Az 44/2021-16, postoupil Krajskému soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“).

[2] Krajský soud po posouzení dané věci nesouhlasil s usnesením městského soudu a domníval se, že místně příslušným je v souladu s § 32 odst. 3 zákona o azylu městský soud, který mu věc postoupil. Žalobce na výzvu soudu totiž zaslal sdělení, ve kterém uvedl, že jeho bydliště se od 1. 10. 2021 nachází na adrese X. Věc proto v souladu s § 7 odst. 6 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) předložil Nejvyššímu správnímu soudu k určení místně příslušného krajského soudu.

[3] Žalovaný k otázce posouzení místní příslušnosti uvedl, že dle jím evidovaných údajů byl žalobce (a dosud je) hlášen k pobytu na adrese X. Ke dni podání žaloby byl k pobytu hlášen v obvodu Krajského soudu v Plzni.

[4] Nesouhlas krajského soudu s postoupením věci není důvodný.

[5] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. platí, že [n]*estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.*

Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.

[6] Podle § 32 odst. 3 zákona o azylu, který obsahuje speciální pravidlo pro určení místní příslušnosti krajského soudu, platí, že [k] *řízení o žalobě je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (žalobce)* ***v den podání žaloby hlášen k pobytu*** (zvýraznění provedeno soudem).

[7] Podle § 77 odst. 1 zákona o azylu je [m]*ístem hlášeného pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany azylové zařízení, do něhož je ministerstvem umístěn, nebo zařízení pro zajištění cizinců anebo přijímací středisko, ve kterém je zajištěn*.

[8] Podle § 77 odst. 2 zákona o azylu [ž]*adatel o udělení mezinárodní ochrany žádá o změnu místa hlášeného pobytu písemnou žádostí podanou ministerstvu. Při žádosti o změnu místa hlášeného pobytu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany povinen a) sdělit příjmení, jméno, den, měsíc a rok narození, státní občanství, číslo průkazu žadatele o udělení mezinárodní ochrany a předpokládanou dobu ubytování, b) předložit doklad o zajištění ubytování podle odstavce 5 a c) předložit průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany*.

[9] Problematikou místní příslušnosti za okolností obdobných nyní posuzované věci se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 2. 2021, č. j. 5 As 404/2020-18, v němž uvedl, že: „*K řízení o správní žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ve věci azylu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení mezinárodní ochrany (stěžovatelka) v den podání žaloby hlášen k pobytu, nikoliv soud, v jehož obvodu se fakticky zdržuje, či soud, v jehož obvodu uvádí v žalobě místo svého pobytu*.“ V obdobném duchu se Nejvyšší správní soud již dříve vyslovil v rozsudku ze dne 15. 5. 2007, č. j. 2 Azs 15/2007-51.

[10] Z judikatury citované v předchozím odstavci je tak zřejmé, že pro určení místní příslušnosti není podstatný skutečný pobyt cizince či adresa jeho pobytu uvedená v žalobě, ale pouze místo hlášeného pobytu v den podání žaloby. Z evidenční karty žadatele (žalobce) ze dne 3. 1. 2022, která je součástí soudního spisu, vyplývá, že žalobce byl ke dni podání žaloby hlášen na adrese X. Tuto skutečnost potvrdil i žalovaný ve svém vyjádření. Prohlášení žalobce, které dne 17. 2. 2022 obdržel krajský soud a podle kterého od 1. 10. 2021 bydlí na adrese X, neznamená, že je zde skutečně hlášen k pobytu. Aby došlo k nahlášení ve smyslu § 32 odst. 3 zákona o azylu, musí být splněny podmínky stanovené v § 77 odst. 2 zákona o azylu, tj. cizinec musí o nahlášení nového místa pobytu písemně požádat Ministerstvo vnitra, uvést své identifikační údaje a předložit doklad o zajištění ubytování a průkaz žadatele o udělení mezinárodní ochrany. Z dopisu žalobce vyplývá, že podle § 77 odst. 2 zákona o azylu nepostupoval a skutečnou adresu pobytu Ministerstvu vnitra nenahlásil. Za této situace tak nemohl být městský soud místně příslušný k projednání žaloby.

[11] S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud nesouhlas krajského soudu s postoupením věci nedůvodným a podle § 7 odst. 6 s. ř. s. rozhodl tak, že k řízení je místně příslušný Krajský soud v Plzni. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 14. dubna 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu